

**HISTORYCZNE PRAWDY I KŁAMSTWA
MIELIZNA SCARBOROUGH NA STARYCH MAPACH**

Wystawa kartograficzna

na podstawie wykładu z 6 czerwca 2014 r. wygłoszonego przez

Członka Sądu Najwyższego, Antonio T. Carpio

INSTITUTE FOR MARITIME AND OCEAN AFFAIRS

KATALOG WYSTAWY

Map 1 (also 29 and 60)

Mapa 1 (też 29 i 60)

MAPA 1. „CARTA HYDROGRAPHICA Y CHOROGRAPHICA DE LAS YSLAS FILIPINAS”

Wydana w 1734 r. w Manili przez jezuitę Pedro Murillo, jest to najstarsza mapa, która podaje nazwę Mielizny „Panacot”. „Panacot” w języku tagalskim oznacza groźbę lub niebezpieczeństwo. Mapa ta nosi nazwiska dwóch Filipińczyków, Francisco Suareza, który wykreślił mapę i Nicolasa dela Cruz Bagay, który był jej rytownikiem. Mapa uznawana jest za „matkę map Filipin”. Niniejsza reprodukcja cyfrowa pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2013585226; identyfikator cyfrowy g8060ct003137).

„Mapy podają informacje, które różnią się pod względem dokładności zależnie od przypadku; mapy jako takie i poprzez sam fakt istnienia nie mogą stanowić tytułu terytorialnego, czyli

dokumentu, posiadającego na mocy prawa międzynarodowego wewnętrzną moc prawną do celów stanowienia praw terytorialnych.” Burkina Faso/Republika Mali (1986 I.C.J. 554)

Zatem państwo nie może poszerzać swoich praw na mocy prawa międzynarodowego poprzez własne jednostronne akty lub krajowe ustawodawstwo. Niemniej tak właśnie postąpiły Chiny w 1947 r., kiedy wykreśliły swoją mapę dziewięciu kresek na Morzu Południowochińskim, podając za podstawę fakty historyczne.

Maps 2 and 3 Nine-Dashed Line Maps of China

Mapa 2 i 3 MAPY CHIN Z LINIĄ DZIEWIĘCIU KRESEK

Map 2

MAPA 2. Mapa załączona do noty werbalnej Chin nr CMLCML/17/2009 i CML/18/2009

Map 3

MAPA 3. Oficjalna chińska mapa Morza Południowochińskiego z linią dziewięciu kresek

Pomimo braku znaczenia faktów historycznych w świetle obecnych roszczeń morskich na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych

o prawie morza, dawne mapy Chin sporządzone przez ówczesne władze chińskie, obywateli Chin lub cudzoziemców oraz mapy Filipin sporządzone przez ludzi z Zachodu,

władze Filipin lub mieszkańców, znakomicie przedstawiają rzeczywiste fakty historyczne dotyczące Morza Południowochińskiego.

Map 4

Mapa 4

MAPA 4. „HUA YI TU” albo Mapa Chin i krajów barbarzyńskich

Wyryta w kamieniu w Fuchang 7 nian, czyli 1136 r. za panowania Dynastii Song. Ta mapa Chin została wydana w 1903(?) we Francji poprzez skopiowanie kamieniorytu techniką frottage. Kamienna mapa znajduje się obecnie w Muzeum Lasu Kamiennych Stel w Xi'an, Chiny. **Kamienna mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Adnotacje na brzegach mapy nie są częścią ryty. Prezentowana cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2002626771; identyfikator cyfrowy g7820 ct000284).

Od początku panowania dynastii Song w 960 r. aż do końca panowania dynastii Qing w 1912 r., czyli niemal przez tysiąc lat, najbardziej wysuniętym na Południe terytorium Chin zawsze była wyspa Hajnan w oparciu o wszystkie oficjalne i nieoficjalne mapy Chin.

Dopiero w 1932 r. rząd Chin w nocie werbalnej do Francji przypomniał światu, że najdalej wysuniętym na Południe terytorium Chin jest wyspa Hajnan.

Map 5

Mapa 5

MAPA 5. „DA MING HUN YI TU” albo Wielka Połączona Mapa

Dynastii Ming

Wydana w 1389(?) r. za panowania dynastii Ming, mapa ta została namalowana w kolorze na jedwabiu. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium**

Chin. Oryginał mapy znajduje się w Pierwszym Archiwum Historycznym Chin w Pekinie. Reprodukacja cyfrowa pochodzi ze strony Wikimedia Commons, które jako źródło swojej kopii podaje bibliotekę Baptistycznego Uniwersytetu w Hongkongu. (http://geog.hkbu.edu.hk/geog1150/chinese/catalog/am31_map1.htm).

Map 6

Mapa 6

MAPA 6. „DA MING YU DI TU”, inaczej Atlas Cesarstwa Ming

Wydana pomiędzy 1547 a 1559 r. przez Dynastię Ming. Mapa pokazuje ówczesne 13 prowincji Chin w okresie Jianjing. Tajwan nie został uwzględniony, a Makau nie zaznaczono. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Biblioteki

Kongresu (Nr w katalogu 2002626776; Identyfikator cyfrowy g7820m gct00125).

Maps 7 and 8

Mapa 7 i 8

Map 7

MAPA 7. „TIAN DI TU” albo Atlas Nieba i Ziemi

Wydana w Pekinie w 1601 r. za panowania dynastii Ming. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 200262625; Identyfikator cyfrowy g7820m gct00225).

Map 8

MAPA 8. „KUN YU WAN GUO QUAN TU” albo Map of the Myriad Countries of the World

Wydana w Pekinie w 1602 r. przez dynastię Ming. Jezuicki ksiądz, Matteo Ricci sporządził tę mapę świata na polecenie cesarza Wanli. Ricciemu pomagali Zhong Wentao, Li Zhizao i inni chińscy uczeni. Nie chcąc obrazić Chińczyków, którzy wierzyli, że Chiny znajdują się w centrum świata, Ricci przesunął Chiny ze wschodnich krańców swojej mapy świata na jej środek, umieszczając kontynent amerykańskie po prawej stronie, zaś Europę i Afrykę po lewej. Jako że mapa świata Ricciego liczy sześć paneli, można je przedstawiać w taki sposób, aby dowolna część świata znalazła się w jego centrum. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2010585650; Identyfikator cyfrowy g3200 ex000006Za,b i g3200m gex00001).

Maps 9 and 10

Mapa 9 i 10

Ma 9

MAPA 9. „MAPA CHIN SELDENA”

John Selden przekazał tę mapę Bibliotece Bodlejańskiej Uniwersytetu Oksfordzkiego w 1659 r. Wydana pomiędzy 1606 a 1624 rokiem za panowania dynastii Ming. Twórcą mapy jest nieznany z nazwiska Chińczyk. Mapa przedstawia

Chiny, Azję Południową, Azję Południowo-Wschodnią i Azję Wschodnią. Morze Południowochińskie zostało rozmyślnie umieszczone w centrum mapy. **Mapa przedstawia Chiny wraz z Hajnan jako terytorium najdalej wysuniętym na Południe.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi Biblioteki Bodlejańskiej Uniwersytetu Oksfordzkiego (<http://seldenmap.bodleian.ox.ac.uk/map>).

Map 10

MAPA 10. „DA QING WAN NIAN YI TONG TIAN

XIA QUAN TU” albo Kompletna Wielka Mapa Wszystkiego Pod Niebem, Dynastii Qing

Wydana w Chinach w 1811 r. przez cesarza Jiaqing z dynastii Qing. **Mapa**

pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu gm71005018; Identyfikator cyfrowy g3200 ct003403).

Map 11

Mapa 11

MAPA 11. „DA QING WAN NIAN YI TONG TIAN LI QUAN TU” albo Kompletna Mapa Geograficzna Wielkiej Dynastii Qing

Wydana w Chinach pomiędzy 1814 a 1816 r. przez Qianren Huang. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Wydanie poprawione w oparciu o oryginalną mapę wykreśloną przez Huang Qianren w 1767 r. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu gm71005060; Identyfikator cyfrowy g7820 ct002256).

Map 12

Mapa 12

MAPA 12. „GUANGDONG TONG SHENG SHUI DAO TU” albo Mapa Szlaków Wodnych Prowincji Guangdong

Wydana po roku 1815 przez nieznanego wydawcę z Chin. **Mapa ta przedstawia wyspę Hajnan jako najbardziej wysuniętą na Południe część prowincji Guangdong.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki

Kongresu USA (Nr w Katalogu gm71002467; Identyfikator cyfrowy g7823 ct003406).

Maps 13 and 14

Mapa 13 i 14

Map 13

MAPA 13. „GUANGDONG QUAN TU” albo Kompletna Mapa prowincji Guangdong

Wydana w 1864 r. w Wuchang w Chinach przez Hubei Sheng and Guan Shu Ju.

Mapa ta przedstawia wyspę Hajnan

jako najbardziej wysuniętą na Południe część prowincji Guangdong. Ta cyfrowa reprodukcja

pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu gm71005120; Identyfikator cyfrowy g7823 ct003391).

Map 14

Mapa 14

MAPA 14. „DA QING ER SHI SAN SHENG YU DI QUAN TU” albo Kompletna Mapa Dwudziestu Trzech Prowincji Wielkiej Dynastii Qing

Wydana po roku 1885 r. w Chinach przez dynastię Qing. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu

gm71005068; Identyfikator cyfrowy g7820 ct003427).

Map 15

Mapa 15

MAPA 15. „GUANGDONG TONG SHENG

SHUI DAO TU” albo Mapa Szlaków Wodnych i Dróg Prowincji Guangdong

Wydana w 1887(?) r. w Chinach przez Li Zhongpei.

Mapa ta przedstawia wyspę Hajnan jako najbardziej wysuniętą na Południe część prowincji

Guangdong. W górnym lewym rogu mapy widnieje adnotacja dodana przez Li Zhongpei: „Qiongzhou (ówczesna nazwa wyspy Hajnan) leży z dala od stałego lądu, jej linia brzegowa liczy ponad 1 400 li (chińska jednostka długości), i znajduje się na obszarze (Chin) przemierzonym przez żeglujące do Chin statki z Południowo-Wschodniej Azji.” Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu gm71002467; Identyfikator cyfrowy g7823 ct003392).

Map 16

Mapa 16

MAPA 16. „HUANG CHAO ZHI SHENG YU DI

QUAN TU” albo Kompletna Mapa Wszystkich Prowincji Cesarstwa Qing

Wydana w Chinach w 1896 r. przez Peilan Li. **Mapa**

pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu gm71005083; Identyfikator cyfrowy g7820 ct003428).

Maps 17 and 18

Mapa 17 i 18

Map 17

MAPA 17. „ZHONG HUA GUO CHI DI TU”

Wydana w 1929 r. w Pekinie przez Hebei Sheng i Gong Shang Ting. Mapa zawiera wzmiankę o traktatach podpisanych przez Chiny i portach otwartych na cudzoziemskie wpływy. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2007628129; Identyfikator cyfrowy g7821f ct002301).

Map 18

MAPA 18. „ZHONGHUA MIN GUO FEN SHENG XIN

TU” albo Mapa Prowincji Chin

Wydana w 1933(?) r. w Wuchang w Chinach przez Ya Xin Di Xue She. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2006629696; Identyfikator cyfrowy g7821f ct002303).

Mielizna Scarborough oddalona jest o ponad 50 NM od wyspy Hajnan i znajduje się na drugim krańcu Morza Południowochińskiego.

Maps 19 and 20

Mapa 19 i 20

Map 19

MAPA 19. „CARTE EXACTE DE TOUTES LES PROVINCES, VILLES, BOURGS, VILLAGES ET RIVIERES DU VASTE ET PUISSANT EMPIRE DE LA CHINE” albo **Dokładna Mapa Wszystkich Prowincji, Miast, Miasteczek, Wsi i Rzek Rozległego i Potężnego Cesarstwa Chińskiego**

Wydana w 1700(?) r. w Lejdzie w Holandii przez Johannes Nieuhofa, który sporządził tę mapę przed śmiercią w 1672 r. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 87691057; Identyfikator cyfrowy g7810 ct002857).

Map 20

MAPA 20. „CARTE LA PLUS GENERALE ET QUI COMPREHEND LA CHINE, LA TARTARIE CHINOISE, ET LE THIBET” albo **Ogólna Mapa Chin, Tartarii Chińskiej i Tybetu**

Sporządzona w 1734 r. (co pokazano na mapie) w Paryżu przez Jean Baptiste'a Bourguignon D'Anville. D'Anville był wówczas kartografem królewskim na dworze Francji i miał dostęp do prac kartografów jezuickich w Chinach dzięki swojemu przyjacielowi, francuskiemu jezuitce Du Halde, który był specjalistą w sprawach Chin. Zgodnie z napisem widniejącym na mapie, została ona sporządzona na podstawie pomiarów wykonanych przez jezuickich misjonarzy w latach 1708-1716 zgodnie z wytycznymi cesarza Kangxi z dynastii Qing. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.** Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 2333624, Sekcja Map w RM 3521).

Maps 21 and 22

Mapa 21 i 22

Map 21

MAPA 21. „CARTE DE L'EMPIRE DE LA CHINE, DE LA TARTARIE CHINOISE, ET DU ROYAUME DE CORÉE, AVEC LES ISLES DU JAPON”

Wydana w 1787 r. w Paryżu przez Rigoberta Bonne. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysuniętą na Południe część Chin.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z kolekcji Anne Marie Corominas z Manili i Cebu.

Map 22

MAPA 22. “CARTE DE L'EMPIRE CHINOIS ET DU JAPON” albo **Francuska Mapa Cesarstwa Chińskiego wraz z Japonią**

Wydana w 1833 r. w Paryżu przez Conrada Malte-Brun. **Mapa pokazuje wyspę Hajnan jako najdalej wysunięte na Południe terytorium Chin.**

Niniejsza cyfrowa reprodukcja pochodzi z Wikimedia Commons
(http://en.wikipedia.org/wiki/File:L%27Empire_Chinois_et_du_Japon_%281833%29.jpg).

Wszystkie mapy Filipin, od 1636 po 1940 rok, obejmujące okres 304 lat, niezmiennie pokazują Mieliznę Scarborough, niezależnie od tego, czy zostaje nazwana, czy też nie, jako część Filipin.

Maps 23 and 24

Mapa 23 i 24

Map 23

MAPA 23. „CHINA VETERIBUS SINARUM REGIO NUNC INCOLIS TAME DICTA”

Wydana we Frankfurcie w 1636 r. przez twórcę map Matthausa Meriana. Mapa ta pokazuje Chiny, Koreę, Japonię, Tajwan i Północny Luzon. **Po zachodniej stronie u wybrzeży Luzonu Środkowego leży nienazwana mielizna pod słowami „P.de Mandato.”** Hiszpańska nazwa „P. de Mandato” oznacza punkt dowodzenia, co oznacza, że w tej nadbrzeżnej lokalizacji znajdował się hiszpański garnizon wojskowy. Nienazwana mielizna w pobliżu tego miejsca zostanie później określona mianem „Panacot” przez jezuitę, Pedro Murillo. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc. (<http://www.raremaps.com/gallery/detail/36716>).

Map 24

MAPA 24. “CARTE GENERALE DES INDES ORIENTALES ET DES ISLES ADIACENTES”

Wydana w Paryżu w 1650 r. przez twórcę map Pierre»a Mariette. **Po zachodniej stronie u wybrzeży Luzonu Środkowego leży nienazwana mielizna, pod napisem „P.de Mandato.”** Ową nienazwaną mieliznę nazwano później Panacot. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc. (http://www.raremaps.com/gallery/detail/30701/Carte_Generale_Des_Indes_Orientales_et_des_Isles_Adiacentes/Mariette.html).

Maps 25 and 26

Mapa 25 i 26

Map 25

MAPA 25. „TABULA INDIAE ORIENTALIS”

Wydana w Amsterdamie w 1662 r. przez Fredericka De Wit. **Po zachodniej stronie u wybrzeży Luzonu Środkowego leży nienazwana mielizna pod słowami „P. de Mandato.”** Owa nienazwana mielizna będzie później określana mianem Panacot. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc. (http://www.raremaps.com/gallery/archivedetail/0555/Tabula_Indiae_Orientalis/De%20Wit.html).

Map 26

MAPA 26. „INDIAE ORIENTALIS NEC NON INSULARUM ADIACENTUM NOVA DESCRIPTIO”

Wydana w Amsterdamie w 1670 r. przez Nicholausa Visschera. **Po zachodniej stronie u wybrzeży Luzonu Środkowego leży nienazwana mielizna pod słowami „P.de Mandato.”** Jedna z tych dwóch mielizn zostanie później nazwana **Panacot**. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc. (https://www.raremaps.com/gallery/detail/35549/Indiae_Orientalis_nec_non_Insularum_Adiacentium_Nova_Descriptio/Visscher.html).

Maps 27 and 28

Mapa 27 i 28

Map 27

MAPA 27. „NOWA MAPA INDII WSCHODNICH”

Wydana w Londynie w 1676 r. przez Johna Speeda. **Po zachodniej stronie u wybrzeży Luzonu Środkowego leży nienazwana mielizna, pod napisem „P.de Mandato.”** Owa nienazwana mielizna będzie później określana mianem **Panacot**. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc. (https://www.raremaps.com/gallery/detail/32192/A_New_Map_of_East_India/Speed.html).

Map 28

MAPA 28. „INDIA ORIENTALIS ET INSULARUM ADIACENTUM ANTIQUA ET NOVA DESCRIPTIO”

Wydana w Lejdzie w Holandii w 1697 r. przez Philipa Cluveriusa. **Po zachodniej stronie u wybrzeży Luzonu Środkowego leży nienazwana mielizna, pod napisem „P.de Mandato.”** Owa nienazwana mielizna będzie później określana mianem **Panacot**. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc. (http://www.raremaps.com/gallery/detail/36938/Indiae_Orientalis_et_Insularum_Adiacentium_Antiqua_et_Nova_Descriptio/Cluverius.html).

Maps 29 and 30

Mapa 29 i 30

Map 29

MAPA 29. „CARTA HYDROGRAPHICAY CHOROGRAPHICA DE LAS YSLAS FILIPINAS”

Wydana w 1734 r. w Manili przez jezuitę, Pedro Murillo. **Jest to najstarsza mapa nadająca nazwę mieliznie „Panacot”**. Panacot w języku tagalskim oznacza groźbę lub niebezpieczeństwo. Mapa ta nosi nazwiska dwóch Filipińczyków, Francisco Suareza, który wykreślił mapę i Nicolasa dela Cruz Bagay, który był jej rytownikiem. Mapa uznawana jest za „matkę map Filipin”. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2013585226; Identyfikator cyfrowy g8060 ct003137).

Map 30

MAPA 30. „MAPA DE LAS YSLAS PHILIPINAS [materiał kartograficzny]”

Wydana w 1734 r. w Manili przez jezuitę, Pedro Murillo. Drugie i mniejsze wydanie „Carta Hydrographica y Chorographica de las Yslas Filipinas”. Ta pochodząca z 1744 r. mapa Murillo, będąca pomniejszoną wersją mapy Murillo z 1734 r., nie posiada winięt czy scen z ludźmi i miejscami na archipelagu, jakie pojawiają się na mapie z 1734 r. Mapa została podpisana przez rytownika, Nicholasa dela Cruz Bagay. **Mielizna „Panacot” widnieje tu, podobnie jak na mapie z 1734 r.** Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 1958890, map G8061. S1 1744).

Maps 31 and 32

Mapa 31 i 32

Map 31

MAPA 31. „INSULÆ PHILIPPINÆ EX AUTOGRAPHO, MANILÆ”

Wydana w 1748 r. w Wiedniu przez Fernanrdo Valdés Tamóna i Leopolda Kaliwodę. **Mapa ta pokazuje mieliznę „Panacot”.** Jest to cyfrowa reprodukcja z prywatnej kolekcji Anne Marie Corominas z Manili i Cebu.

Map 32

MAPA 32. “CARTE HYDROGRAPHIQUE & CHOROGRAPHIQUE DES ISLES PHILIPPINES”

Wydana w 1760 r. w Norymberdze przez George’a M. Lowitza, w oparciu o mapę Murillo, chociaż fakt ten nie został uwzględniony na mapie. **Mapa ta pokazuje mieliznę „Panacot”.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc.

(http://www.raremaps.com/gallery/detail/35555/Carte_Hydrographique_and_Chorographie_des_Isles_Philippines_Dediee_a_Sa/LowitzHomann%20Heirs.html).

Maps 33 and 34

Mapa 33 i 34

Map 33

MAPA 33. „MAPA OGÓLNA INDII WSCHODNICH I TEJ CZĘŚCI CHIN, Z KTÓRĄ EUROPEJCZYCY ZAWARLI POROZUMIENIA LUB PROWADZĄ HANDEL”

Wydana w 1761 r. w Londynie przez twórcę map Thomasa Kitchina. **Mapa ta pokazuje mieliznę „Panacot”.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc. (http://www.raremaps.com/gallery/detail/0176gh/A_General_Map_of_the_East_Indies_and_that_Part_of_China_where_the_Europeans/Kitchin.html).

Map 34

MAPA 34. „NOWA MAPA WYSP FILIPIŃSKICH, SPORZĄDZONA W OPARCIU O NAJWŁAŚCIWSZE WŁADZE”

Wydana w 1769 r. w Londynie przez Thomasa Kitchina. **Mapa ta pokazuje mieliznę „Panacot”.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z kolekcji Anne Marie Corominas z Manili i Cebu.

Map 35

Mapa 35

MAPA 35. „INDIE WSCHODNIE”

Wydana w 1769 r. w Londynie przez Thomasa Kitchina, później królewskiego hydrografa. **Mapa ta pokazuje mieliznę „Panacot”**. Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 3620673, map-rm 1424).

Map 36

Mapa 36

MAPA 36. „MAPA MORSKA MORZA CHIŃSKIEGO”

Wydana w 1775 r. w Paryżu przez D'Apres de Manneville. **Mapa pokazuje mieliznę „Scarboro”**. Brytyjski kliper herbaciany Scarborough uderzył o skały mielizny 12 września 1748 r., stąd europejscy kartografowie nazwali mieliznę Scarborough. Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 3770071, map-ra49-s32).

Maps 37 and 38

Mapa 37 i 38

Map 37

MAPA 37. „MAPA MORSKA MORZA CHIŃSKIEGO I WYSP FILIPIŃSKICH WRAZ Z ARCHIPELAGAMI FELICIA I SOLOO”

Wydana w 1778 r. w Londynie przez R. Sayera i J. Bennetta. Co ciekawe, „**Panacot lub Wybrzeże Marsingola**” to nazwa nadana jednemu z punktów, a „**Mielizna Scarborough**” jest nazwą nadaną pobliskiej mieliznie, wraz z dopiskiem „**Scarborough, 12 września 1748**”, czyli dniem, w którym brytyjski kliper herbaciany utknął na mieliznie. Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 3667413, map-ra52-s70).

Map 38

MAPA 38. “CARTE DE LA PARTIE ORIENTALE DES PHILIPPINES AND CARTE DE LA PARTIE OCCIDENTALE DES PHILIPPINES”

Wydana w 1781 r. w Paryżu przez Gaitte, A. J. Dwie mapy tworzące wspólnie mapę Filipin, z dodaną w lewym górnym rogu wzmianką: Trombe Marine. Wryta przez A. J. Gaitte i zawarta w tomie II Le Gentil de la Galaisière's voyage dans les Mers de L'Inde. Mapa pokazuje B de Masingolo. Jest to cyfrowa reprodukcja z prywatnej kolekcji Anne Marie Corominas z Manili i Cebu.

Map 39

Mapa 39

MAPA 39. „MAPA PACYFIKU OD WYBRZEŻA KALIFORNII I MEKSYKU PO JAPONIĘ, FILIPINY I WYBRZEŻE CHIN”

Wydana w 1784 r. ze znakiem wodnym PVL (Pieter van Ley). **Mapa ta pokazuje mieliznę o nazwie „B. Mansiloc.”** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 91680984; Identyfikator cyfrowy g9230 ct000015).

Map 40

Mapa 40

MAPA 40. „ISOLE FILIPPINE”

Wydana w 1785 r. w Wencji przez Antonia Zattę. Mapa ta opiera się na mapie Murillo, chociaż fakt ten nie został uwzględniony na mapie. **Mielizna „Panacot” pojawia się na tej mapie, podobnie jak na mapie Murillo.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Barry Lawrence Ruderman Antique Maps, Inc. (<http://www.raremaps.com/gallery/detail/33827>).

Maps 41 and 42

Mapa 41 i 42

Map 41

MAPA 41. “SECONDE PARTIE DE LA CARTE

D’ASIE” albo Druga Część Mapy Azji

Wydana w 1786 r. w Paryżu przez Jean Baptiste’a B. D’Anville jako część jego Atlasu d’Anville. Mapa przedstawia Sumatrę, Jawę, Borneo, Moluki, Filipiny i Japonię. Pierwsza część mapy Azji jest praktycznie mapą Chin sporządzoną przez D’Anville w 1734 r. Atlas D’Anville przedrukowywali później Roberta Sayer, Laurie, Whittle i inni. **Mapa ta pokazuje mieliznę „Panacot”.** W późniejszych przedrukach map Sayera, Lauriego i Whittle’a, Panacot nazywana jest mielizną Scarborough. Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej Bib ID 3664337, Bib ID 1372672, map-ra 39).

Map 42

MAPA 42. „NOWA MAPA MORSKA OCEANU INDYJSKIEGO I PACYFIKU OD PRZYLĄDKA DOBREJ NADZIEJ PO NOWĄ HOLANDIĘ I JAPONIĘ”

Wydana w 1787 r. w Londynie przez Roberta Sayera. **Mapa pokazuje mieliznę „Scarboro”.** Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 3507852, map-rm-451).

Map 43

Mapa 43

MAPA 43. „MAPA DE LAS ISLAS FILIPINAS”

Wydana w 1790 r. w Madrycie przez Duque de Almodóvar. Mapa pokazuje „Bco de Masingolo o’ Panacot”. Jest to cyfrowa reprodukcja z prywatnej kolekcji Anne Marie Corominas z Manili i Cebu.

Map 44

Mapa 44

MAPA 44. MAPA MORZA z 1792 r. „PLANO DE LA

NAVIGACION” jest szlakiem nawigacyjnym obranym przez statek Alessandro Malaspiny, Sta. Lucia, kiedy Malaspina dokonał pomiarów lokalizacji przedstawionej na mapie jako „Bajo Masinloc o Scarborough.”

Wydana w Madrycie przez Direccion de Hidrografia na podstawie pomiarów wykonanych podczas ekspedycji Malaspiny. 4 maja 1792 r., w dniu, w którym Malaspina dokonał

pomiarów Bajo de Masinloc, zapisał w swoim dzienniku: „na (tej mieliznie) przepadły hiszpańskie i cudzoziemskie statki.” Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z archiwów Museo Naval de Madrid i została skopiowana przez Ambasadę Filipin w Madrycie

Maps 45 and 46

Mapa 45 i 46

Map 45

MAPA 45. „AZJA I JEJ WYSPY WEDŁUG D’ANVILLE”

Wydana w 1794 r. w Londynie przez Roberta Laurie and Jamesa Whittle. Zgodnie z informacją zawartą na mapie, wytyczone granice i odkrycia dokonane przez kapitana Cooka zostały włączone do mapy. **Mapa pokazuje mieliznę „Scarborough”**. Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 2133866, map-rm 1865).

Map 46

MAPA 46. „NOWA MAPA MORZA CHIŃSKIEGO WRAZ Z KILKOMA PUNKTAMI WEJŚCIA W MORZE”

Wydana w 1802 r. w Londynie przez Roberta Laurie i Jamesa Whittle. **Mapa ta pokazuje mieliznę „Scarborough” opisaną słowami „Scarborough 12 września 1748” i „the Negroes Head.”** Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 3620691, map-rm 1425).

Map 47

Mapa 47

MAPA 47. „CARTA GENERAL DEL ARCHIPIELAGO DE FILIPINAS”

Wydana w 1808 r. w Madrycie przez Direccion de Hidrografia na podstawie pomiarów wykonanych podczas ekspedycji Malaspiny. **Mielizna jest na niej określona jako „Bajo de Masingloc”, ale na mapie dodano również „o Scarborough”**. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z archiwów Museo Naval de Madrid i została skopiowana przez Ambasadę Filipin w Madrycie.

Map 48

Mapa 48

MAPA 48. „WYSPY INDII WSCHODNICH NA ODWZOROWANIU MERKATORA”

Wydana w Londynie pomiędzy 1814 a 1832 rokiem przez Thomasa Kellyego. Mapa pokazuje mieliznę „Scarboro”. Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 1493073, map-rm 2639).

Maps 49 and 50

Mapa 49 i 50

Map 49

MAPA 49. „AZJA”

Wydana w 1818 r. w Filadelfii w USA przez Johna Pinkertona. **Mapa pokazuje mieliznę „Scarborough”**. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2006636622; Identyfikator cyfrowy g7400 ct1990).

Map 50

MAPA 50. „ISLAS FILIPINAS”

Wydana w 1852 r. w Madrycie przez D. Antonio Morata i D. Francisco Coello. **Mapa ta pokazuje „Bajo Masinloc.”** Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 3639193, map-rm 1608).

Maps 51 and 52

Mapa 51 i 52

Map 51

MAPA 51. „CARTA GENERAL DEL ARCHIPIELAGO FILIPINO”

Wydana w 1862 r. w Madrycie przez Direccion de Hidrografia. **Mapa ta pokazuje „Bajo Masinloc O Scarborough.”** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z archiwów Museo Naval de Madrid i została skopiowana przez Ambasadę Filipin w Madrycie.

Map 52

MAPA 52. „CARTA ESFERICA DEL OCEANO INDIO””

Wydana w 1865 r. w Madrycie przez Direccion de Hidrografia. Mapa pokazuje „B. de Masingloc.” Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 122670, map-rm 2237).

Maps 53 and 54

Mapa 53 i 54

Map 53

MAPA 53. “PLANO DEL BAJO MASINGLOC”

Wydana w 1866 r. przez E. Wildsa, Commander of the English warship Swallow, **mapa ta jest zatytułowana „Plano del Bajo Masingloc”**. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z archiwów Museo Naval de Madrid i została skopiowana przez Ambasadę Filipin w Madrycie.

Map 54

MAPA 54. „CARTA GENERAL DEL OCEANO PACIFICO”

Wydana w 1871 r. w Madrycie przez Seccion de Hidrografia. **Na mapie widnieje „B. Masingloc.”** Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 2823213, map-rm 2235).

Maps 55 and 56

Mapa 55 i 56

Map 55

MAPA 55. „CARTA GENERAL DEL ARCHIPIELAGO FILIPINO”

Wydana w 1875 r. w Madrycie przez Direccion de Hidrografia. **Mapa ta pokazuje „Bajo55asinloc O Scarborough.”** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z archiwów Museo Naval de Madrid i została skopiowana przez Ambasadę Filipin w Madrycie.

Map 56

MAPA 56. „CARTA GENERAL DEL OCEANO PACIFICO”

Wydana w 1897 r. w Mardycie przez Seccion de Hidrografia. **Mapa ta pokazuje „Bajo Masinloc O Scarborough.”** Ta reprodukcja cyfrowa pochodzi z Australijskiej Biblioteki Narodowej (Bib ID 1449962, map-rm 3380).

Maps 57 and 58

Mapa 57 i 58

Map 57

MAPA 57. „ISLAS FILIPINAS - MAPA GENERAL - OBSERVATORIO DE MANILA”

Wydana w 1899 r. w Waszyngtonie D.C. przez jezuitę, Jose P. Algue oraz amerykański Coast and Geodetic Survey. **Na mapie widnieje „B. Masinloc.”** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Atlas de Filipinas, Archiwum Internetowe, Biblioteka Uniwersytetu

Stanowego w Ohio, (<https://archive.org/stream/AtlasDeFilipinasCollecionDe30MapasTrabajadosPorDelineantes/AtlasDeFilipinas#page/n27/mode/1up>).

Map 58

MAPA 58. „MAPA WYSP FILIPIŃSKICH”

Wydana w 1908 r. w Baltimore, MD

, USA, przez Caspara Hodgsona. **Mapa pokazuje mieliznę „Scarborough”.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2013590196; Identyfikator cyfrowy g8060 ct003965).

Od lat 60. XX w. po lata 80., samoloty wojskowe USA, wraz z samolotami Filipińskich Sił Powietrznych, wykorzystywały mieliznę Scarborough do pomiaru zasięgu oddziaływania, kiedy prowadziły próby ataków bombowych. Chiny ani żaden z innych krajów nie zaprotestowały przeciwko prowadzeniu tych praktyk przez amerykańskie i filipińskie samoloty wojskowe, pomimo międzynarodowych wiadomości żeglarskich, wydawanych za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Morskiej ONZ, nakazujących oddalenie się od mielizny Scarborough podczas prób bombowych.

Map 59

MAPA 59. „WYSPY FILIPIŃSKIE”

Opublikowana w 1933 r. i ponownie wydana w 1940 r. w Waszyngtonie D.C. przez amerykański Coast and Geodetic Survey. **Mapa pokazuje mieliznę „Scarborough” wraz z sondowaniem głębokości.** Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2011592026; Identyfikator cyfrowy g8061p ct003542).

Jeżeli Filipiny mogą wielokrotnie przez dziesięciolecia bombardować mieliznę nie słysząc protestów ze strony sąsiednich krajów, zapewne muszą sprawować władzę nad tym obszarem.

Map 60

MAPA 60. “CARTA HYDROGRAPHICA Y CHOROGRAPHICA DE LAS YSLAS FILIPINAS”

Wydana w 1734 r. w Manili przez jezuitę, Pedro Murillo. **Jest to najstarsza mapa nadająca nazwę mieliznie „Panacot”.** Panacot w języku tagalskim oznacza groźbę lub niebezpieczeństwo. Mapa ta nosi nazwiska dwóch Filipińczyków, Francisco Suareza, który wykreślił mapę i Nicolasa dela Cruz Bagay, który był jej rytownikiem. Mapa uznawana jest za „matkę map Filipin”. Ta cyfrowa reprodukcja pochodzi z Biblioteki Kongresu USA (Nr w Katalogu 2013585226; Identyfikator cyfrowy g8060 ct003137).